

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2185/2020
20.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., Република ..., чији су пуномоћници Властимир Јанковић и Бранислав Максимовић адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Живан Јеремић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6496/18 од 19.08.2019. године, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6496/18 од 19.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 6706/17 од 07.05.2018. године, исправљеном решењем Основног суда у Крагујевцу П 6706/17 од 05.09.2018. године, у првом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи исплати износ од 6.827.210,49 динара са затезном каматом у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8 процентних поена на износ од 2.852.748,27 динара, почев од 20.04.2017. године као дана вештачења до исплате. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 412.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6496/18 од 19.08.2019. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 19.05.2003. године тужилац као продавац и тужени као купац закључили су уговор о купопродаји две машине, и то једне машине за израду ... и једне машине за израду ... и Обе машине су биле марке Купопродајна цена за обе машине је износила 3.000 евра. Тужени је тужиоцу уплатио капару од 500 евра на дан закључења уговора и обавезао се да му у наредних шест месечних рата исплаћује по 420 евра, почев од 05.06.2003. године до 10.11.2003. године, и да на тај начин исплати у потпуности купопродајну цену. Тужилац је машине, које су биле предмет уговора о купопродаји, предао туженом и исте су се налазиле код туженог непрекидно од дана предаје. Пошто тужени није исплатио купопродајну цену, тужилац је дана 22.09.2003. године поднео тужбу за испуњење уговора исплатом преосталог дела купопродајне цене. Правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу, Судска јединица у Аранђеловцу П 33538/10 од 01.02.2012. године је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му исплати преосталу купопродајну цену за наведене машине у износу од 2.500 евра са законском затезном каматом од 10.11.2003. године (моменат доспелости исплате купопродајне цене) до исплате. Пресуда је извршена у извршном поступку.

Међутим, поред тога тужилац сматра да му је неизвршењем уговорне обавезе, односно неисплаћивањем купопродајне цене у уговореном року, тужени причинио штету у виду измакле добити због некоришћења машина које су предмет уговора о купопродаји, коју би тужилац остваривао по редовном току ствари да су се машине налазиле у његовом поседу до дана исплате купопродајне цене, јер би употребом ових машина остваривао добит. Вештачењем преко вештака економско-финансијске струке утврђено је да би измакла добит за тужиоца за утужени период износила 2.852.748,27 динара, а са законском затезном каматом обрачунатом пропорционалном методом ова штета би износила 6.827.210,49 динара, под претпоставком да би у случају организоване производње тужилац имао месечну добит по свакој машини 150 евра.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован.

Тужени је тужиоцу исплатио укупну купопродајну цену тако што је извршена правноснажна пресуда Основног суда у Крагујевцу П 33538/10 од 01.02.2012. године, па је остатак купопродајне цене са припадајућом затезном каматом исплаћен тужиоцу. Стога у конкретном случају нема услова за примену правила о стицању без основа. Такође, не постоји ни материјална штета у виду измакле добити на тужиочевој страни, јер је тужилац већ тражио испуњење уговора и исплату уговорене купопродајне цене, тако што је водио парницу која је окончана у његову корист, те је ово право остварио. Наиме, тужиоцу је у наведеној парници исплаћен остатак купопродајне цене са законском затезном каматом од 10.03.2003. године, као дана доспелости исплате купопродајне цене до исплате. Тужилац није доказао да је претрпео штету већу од

висине досуђене камате. Пошто је на овај начин уговор извршен, није могуће тражити и раскид уговора о купопродаји и повраћај предатих ствари, када би тужилац једино могао да тражи и накнаду штете у виду изгубљене добити.

Одредбом члана 278. Закона о облигационим односима прописано је да ако је штета коју је поверилац претрпео због дужниковог задоцњења већа од износа који би добио на име затезне камате, он има право захтевати разлику до потпуне накнаде штете. У конкретном случају тужиоцу је исплаћена и камата због доцње туженог у исплати купопродајне цене, чиме је уговор у потпуности извршен, а тужилац није доказао да је претрпео већу штету нити обим те штете.

Суд је ценио и наводе ревизије, па је нашао да су неосновани. Наиме, суд је за своју одлуку дао јасне, правилне и потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата, што чега су супротни ревизијски разлози неосновани.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић